

ȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

SUFLETUL MEU ÎNSETEAZĂ

În căutarea apei vieții

Scara aurită

Indiciul către
direcția cea bună

Puterea individului

Tu ești unic și de valoare

NOTA EDITORULUI UN ȘEF MAI NEOBIȘNUIT

Mulți creștini care doresc să trăiască pentru Hristos și să facă munca Sa în viețile lor tind să Îl privească precum un șef – un șef mai prietenos și o figură paternă, însă totuși un șef. El le dă instrucțiuni, îi supraveghează, îi încurajează și îi susține, dar El are un birou la ultimul etaj și „nu se murdărește pe mâini” cu murdăriile cotidiene.

Însă Cuvântul lui Dumnezeu nu Îl prezintă în felul acesta: „[Noi] lucrăm împreună cu Dumnezeu”¹ spune Pavel. După cum s-a exprimat și George MacDonald: „Când dorințele noastre merg mână în mână cu cele ale lui Dumnezeu atunci suntem colegi de lucru cu Dumnezeu în treburile universului – nu privim de departe doar să descoperim căile Sale, ci muncim cot la cot cu El în inima lucrului”.

Dumnezeu nu ne-a salvat și nu a dat sens vieții noastre ca apoi să stea deoparte și să ne observe de pe tronul Său. Noi nu suntem în situația doar să primim instrucțiuni, apoi să părăsim clădirea și să revenim mai târziu pentru a da raportul progresului nostru, ci ne întâlnim cu El și lucrăm toată ziua alături de El în parteneriat constant și continuu.

Dumnezeu a ales să lucreze cu noi fiindcă dorește ca noi să participăm în ceea ce face și la schimbările pe care dorește să le aducă. Asta înseamnă că trebuie să devenim familiari cu firea Sa, cu ceea ce dorește să se înfăptuiască, cu ceea ce preferă și cum lucrează. Reușim lucrul acesta dacă studiem Biblia și petrecem timp cu El în rugăciune și reflecție.

Să înveți să lucrezi în colaborare cu Dumnezeu este o experiență pentru o viață întreagă, dar asta nu înseamnă să amâni să începi.

1. 2 Corinteni 6:1

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS

în atenția lui: Christian

C.P. 129, O.P. 72

cod 032468

București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com/ro

Editori	Ronan Keane
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

© 2020 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-230-X

ÎN AȘTEPTAREA VÂNTULUI PRIELNIC

DE PAUL VALOUR

Zilele trecut am făcut o plimbare cu soția pe malul unui lac și ne-am bucurat de priveliște – munți colțuroși de ambele părți, râul care se varsă în lac și îl alimentează cu apă proaspătă, păsările care se bălăcesc în apă, nuanțele mereu schimbătoare ale lacului și soarele care se reflectă pe suprafața lui, cu sclipiri de aur. Întinderea mare de apă înconjurată de munți a creat un climat unic, protejat și plăcut.

Mi-a plăcut dintotdeauna să merg cu barca, iar atunci mă gândeam la faptul că cele câteva bărci cu pânze de pe lac se mișcau foarte încet datorită unui fenomen aparte creat de geografia locului. Briza dimineații coboară de obicei din nord, iar după amiaza se întoarce deoarece o briză mai puternică bate pe lac dinspre sud. Iar în acel moment, la mijlocul zilei, era undeva „între” și de aceea bărcile erau nemișcate, în așteptarea schimbării vântului.

Apoi mi-a venit în minte un gând: În viață se întâmplă să fim și noi uneori „între”.

Sunt sigur că lui Dumnezeu îi place să-L întrebăm: „Ce dorești să

fac?” și să ne rugăm Lui să ne arate planurile Sale. Sunt sigur că apreciază dorința noastră de a-I urma căile, însă uneori ne simțim precum în poezia: „Doream să slujesc Stăpânului, dar vai, am fost dat la o parte...”¹ Atunci nu trebuie decât să așteptăm să se înteească vântul și să bată în pânzele bărcii noastre și să o pună din nou în mișcare.

Putem continua să țintim cât mai sus, să avem vise mari și să facem tot ce putem în însărcinările pe care ni le-a încredințat; dar când suntem „între” nu se merită să încercăm să ne suflăm noi singuri în pânze. Este treaba lui Dumnezeu să trimită vânt, în felul Său și la momentul știut de El. Putem avea încredere că El știe ce este cel mai bine pentru noi.

PAUL VALOUR ESTE
DIN DANEMARCA.
EL A FOST CREȘTIN
VOLUNTAR MARE
PARTE DIN VIAȚA
LUI, IAR ACUM
TRĂIEȘTE ÎN
ITALIA.

1. Virginia Brandt Berg (1886-1968).

PUTEREA INDIVIDULUI

DE PETER AMSTERDAM

Dumnezeu știe totul despre noi în mod individual. Știe cum suntem. Știe de ce suntem capabili. Ne cunoaște calitățile, talentele, slăbiciunile și punctele tari. Și, în ciuda a ceea ce credem noi despre noi înșine și despre lipsurile noastre, El ne-a ales în echipa Lui! El este sigur că noi, cu puterea Sa, avem ce ne trebuie să împlinim rolul pe care Îl are pentru noi.

Când ne privim din punctul de vedere al lui Dumnezeu, ar trebui să ne creeze un respect divin pentru noi înșine. În calitate de copii ai lui Dumnezeu, noi suntem valoroși. Fiind creștini noi suntem reprezentanții Lui, purtători ai adevărului și al mesajului Său. Asta ne face destul de importanți! Gândește-te. Tu ai fost creat după imaginea lui Dumnezeu. Ești măntuit. Dumnezeu te iubește atât de mult încât a lăsat ca propriul Său Fiu

să moară pentru tine, așa că ești extrem de important. Tu ești iubit în întregime și cu perfecțiune de Dumnezeu. Tu ai Duhul Sfânt în tine. Aceasta este un lucru uimitor – puterea *Celui* care ne-a creat, Celui care ne-a măntuit și Celui care ne cere ca acum să-L proslăvim cu viețile noastre.

Dumnezeu ne-a creat pe fiecare unic. Nu există nimeni în întreaga lume exact ca noi, cu exact aceleași experiențe, aceleași cunoștințe, interese sau capacități. Dumnezeu a intenționat ca tu să-ți descoperi talentele și capacitățile naturale cu care te-a înzestrat, să le perfecționezi și să le folosești pentru binele și fericirea ta, cât și pentru binele și fericirea altora.

Fiecare dintre noi, creștinii, suntem chemați de Dumnezeu să aducem roade. Asta înseamnă că fiecare dintre noi are ceva bun

și benefic cu care să contribuie. Capabilitățile și talentele noastre naturale, felul în care ne-a creat Dumnezeu, pot fi folosite de El să aducă rod în viețile noastre cât și în viețile celor cu care interacționăm, iar apoi să-i aducă și pe alții la El.

Fiecare dintre noi contribuim la schimbarea necesară în lumea noastră dacă ne trăim viețile ca o reflectare a lui Iisus, dacă lăsăm Duhul Sfânt să strălucească prin noi și dacă împărtășim evanghelia cu alții. Fiecare dintre noi avem puterea de a influența în mod pozitiv viețile altora, dar pentru aceasta trebuie să ne folosim talentele, chiar și personalitatea noastră, împreună cu timpul și efortul nostru, pentru slava lui Dumnezeu.

Când te dăruiești lui Dumnezeu, El te face o făptură nouă. Însă El dorește ca tu să continui să fii *tu* – așa cum te-a imaginat El când te-a creat la început. El nu renunță și nu schimbă talentul tău de bază pe care l-a pus în tine când te-a creat. După cum spunea C. S. Lewis: „Cu cât Îl lăsăm mai mult pe Dumnezeu să preia controlul, devenim ceea ce suntem cu adevărat – deoarece El ne-a creat.”

Dumnezeu a creat toate tipurile de oameni și nu există „un tip” mai eficient să contribuie în lume. Buckminster Fuller a spus: „Să nu uiți niciodată că ești unic. Să nu uiți niciodată că dacă nu ar fi nevoie de tine pe acest pământ,

cu toată unicitatea ta, atunci nu ai fi fost aici. Și să nu uiți niciodată, oricât de copleșitoare ar părea provocările și problemele vieții, că până și un singur om poate face ceva semnificativ în lume. De fapt, toate schimbările care au contat în lume s-au datorat unor oameni, în mod individual. Deci, fii și tu un astfel de om.”

Dumnezeu are un rol pentru fiecare dintre noi să clădească împărăția Sa pe pământ. Dacă simți că sunt puține ocazii de slujire în viața ta, poate ești în perioada de pregătire, vorba aceea, în atelierul lui Dumnezeu, unde El te pregătește cu uneltele răbdării prin conștiințiozitate în lucrurile simple de zi cu zi. Dacă simți că nu ai ocazii de slujire, încurajează-te cu vorbele lui A.B. Simpson: „Dumnezeu își pregătește eroii. Și când apare ocazia El îi pune în locurile potrivite într-o clipă. Iar lumea se va minuna de unde au apărut.”

Dumnezeu te cheamă să iei parte la marele Său plan de a schimba lumea inimă cu inimă. Iar lucrul acesta îl putem face fiecare dintre noi.

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA SA, MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ADAPTAT DUPĂ ARTICOLUL ORIGINAL.

DE CURTIS PETER VAN GORDER

SCARA AURITĂ

Deciziile nu sunt o treabă ușoară și unul dintre momentele în care este foarte important să iei o decizie bună este când decizi pentru o nouă ofertă de muncă. Cu câțiva ani în urmă eu și soția eram la o răscruce. Eu împlinisem 50 de ani și cred că se întâmplă ceva de nedefinit în trupul nostru de fiecare dată când pășim într-un alt deceniu de vârstă. Începe prin conștientizarea faptului că nu mai întinerim și nu mai avem prea mulți ani de putere la dispoziție.

Eu și soția căutam provocări noi – dar unde? Aveam câteva oferte, însă două ne-au atras atenția. Una era în California; cealaltă în Orientul Mijlociu. Am numărat toate avantajele și dezavantajele, dar cele două opțiuni erau la egalitate. Am citit Cuvântul lui Dumnezeu și ne-am străduit zilnic să discernem planul Său, însă totul părea în ceață. Erau prea multe variabile să știm unde ne va duce fiecare cale. Am simțit că avem nevoie de o îndrumare specifică de la

Dumnezeu.

Unul din versetele biblice utile în astfel de situații este Matei 7:7 „Cereți și vi se va da”. Pasajul continuă prin a explica că dacă cerem pâine, Tatăl nostru ceresc nu ne va da o piatră.

Săptămâni întregi nu am știut în ce direcție să ne îndreptăm și l-am tot cerut lui Dumnezeu să ne călăuzească. Eram ca femeia insistentă din pilda lui Iisus, care a continuat să insiste înaintea judecătorului până când acesta i-a dat ce și-a dorit.¹

Răspunsul l-am primit în mintea mea sub forma imaginii unei scări aurite care urca înspre dreapta. Pentru noi a fost semnificativ datorită celor două direcții în care puteam merge. La momentul respectiv locuiam în Texas, deci, dacă ne uitam pe hartă, Orientul Mijlociu era la dreapta, iar California era la stânga. Noi am considerat că acea viziune era

indiciul pentru care ne rugam lui Dumnezeu, așa că am procedat în consecință. Iar acum, privind în urmă, pot spune cu hotărâre că a fost alegerea cea bună.

Dumnezeu are un plan pentru viețile fiecăruia dintre noi. Cuvintele Sale din Ieremia 29:11-13 confirmă lucrul acesta: „Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde. Voi Mă veți chema și veți pleca; Mă veți ruga și vă voi asculta. Mă veți căuta și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima”.

CURTIS PETER VAN GORDER
ESTE SCENARIST ȘI MIM ÎN
GERMANIA.

1. Vezi Luca 18:1-8.

DE ELSA SICHROVSKY

AȘTEAPTĂ SEMNALUL LUI

După ce am absolvit facultatea am fost bucurată să scap de cărți și de proiecte și ardeam de nerăbdare să încerc experiențele noi de la locul de muncă. Consideram că, dacă am fost o studentă bună, aveam cunoștințe de limbă străină și o bună etică a muncii, atunci cu siguranță voi găsi o slujbă interesantă în domeniul în care eram cel mai interesată. Dar când nu am primit nicio ofertă substanțială, deși trimiseseam o mulțime de CV-uri, mi-am dat seama că slujba mea cea nouă și interesantă nu se va întâmpla așa de repede cum speram.

În final am primit o ofertă de muncă de la o companie, cu program de lucru convenabil și condiții bune de lucru. Naveta ar fi fost scumpă și o pierdere de vreme, iar salariul nu prea bun, dar nu mai voiam să aștept, așa că, în ciuda sfaturilor dezaprobatore ale familiei mele, am trimis un email de confirmare la noul meu angajator că mă voi prezenta la lucru

1. Psalmul 27:14, traducere din engleză

lunea următoare.

Când am apăsat „Send” (trimis) mi-am dat seama că făceam o greșală imensă. Mi-au revenit în minte cuvintele părinților mei. „Există o slujbă mai bună pentru tine care te așteaptă pe undeva. Dacă muncești în aceste condiții este o pierdere de timp pentru tine și te îndepărtează de la țelurile tale.” După mai multe discuții și gândire am renunțat la acea slujbă cu câteva zile înainte să încep.

În final am găsit o altă slujbă aproape de casă, cu un salariu mai bun și program de lucru mai bun. Deși nu era munca visurilor mele, era un loc bun de unde să încep să acumulez experiență de muncă. Părinții mei avuseseră dreptate și am văzut adevărul din vorba: „Lucruri bune se întâmplă celui ce așteaptă”.

Gândindu-mă mai bine mi-am

dat seama că teama mea să aștept provenea din lipsa de încredere în planul lui Dumnezeu pentru viața mea și din dorința mea de a avea control. Dacă aș fi avut mai multă încredere în iubirea lui Dumnezeu pentru mine și planurile Sale perfecte m-ar fi ajutat să am răbdare pentru ce era cel mai bun. Decât să mă grăbesc să evit perioada de așteptare, ar fi trebuit să o accept cu bucurie, știind că Dumnezeu are lucruri speciale să mă învețe în fiecare etapă din viața mea. Am memorat un verset biblic care să îmi amintească această lecție: „Așteaptă după Domnul! Fii tare, îmbărbătează-ți inima și așteaptă după Domnul”.¹

ELSA SICHROVSKY ESTE
SCRIITOARE LIBER-
PROFESIONISTĂ. EA TRĂIEȘTE
CU FAMILIA EI ÎN TAIWAN.

Coate merg spre bine

DE ALEX PETERSON

În cartea *Calul și băiatul*, unul dintre cele șapte romane din seria *Cronicile din Narnia*, ale lui C. S. Lewis, un băiat, pe nume Shasta, visează cum călătorește spre nordul necunoscut care include și țărâmul magic al Narniei. Într-o noapte Shasta aude că pescarul, despre care el credea că este tatăl său, îl vinde unui nobil dintr-o împărăție învecinată. (Mai târziu aflăm că Shasta fusese naufragiat pe când a fost un bebeluș și a fost găsit de acest pescar.) Așteptând în grajd să apară noul său stăpân, Shasta este surprins să aflu că Bree, calul nobilului, era un cal vorbitor din Narnia. Bree îi explică și situația lui, cum că fusese furat pe când era doar un mânz și apoi vândut să fie cal de luptă, și îi sugerează lui Shasta să evadeze împreună. Călătoria lor înspre nord este lungă și primejdioasă, iar de câteva ori au de-a face și cu lei în drumul lor.

La începutul călătoriei Shasta și Bree se întâlnesc cu alte două personaje care încearcă și ele să fugă în Narnia – Aravis, o tânără aristocrată care fusese constrânsă să se căsătorească cu o persoană dezgustătoare și Hwin, iapa vorbitoare a lui Aravis, care fusese și ea răpită din Narnia. Cei patru se hotărăsc să călătorească împreună.

La un moment dat Shasta se desparte de grup, ajunge primul

la locul stabilit de întâlnire și trebuie să petreacă noaptea singur, la vechile morminte fantomatice. Un zgomot în tufișuri îl trezește, însă vede o simplă pisică care se cuibărise lângă el. Apoi, este trezit din nou de strigătul șacalilor, urmat de răcnetul fioros al unui leu, însă când deschide ochii nu vede decât pisica.

Cei patru se reîntâlnesc și află despre un complot pe care cei răi îl pun la cale, complot de a invade Archenland, un mic regat ce se învecina cu Narnia, ca apoi să cucerească chiar Narnia. Ei merg să-l avertizeze pe regele Lune al Archenland-ului și au de-a face cu un alt leu. Acest lucru îi face pe cai să alerge și mai tare, însă leul îi ajunge din urmă și o atacă pe Aravis. Shasta îl alungă pe leu. Caii sunt epuizați, așa că Shasta îi lasă pe aceștia și pe Aravis în grija unui pustnic de treabă și pornește pe jos să-l avertizeze pe rege.

Shasta îl întâlnește pe regele Lune pe când acesta era la vânătoare și îi transmite mesajul, apoi pleacă împreună cu ei pe un cal împrumutat, însă nu peste mult timp se pierde de ceilalți din cauza ceții. Pierdut și abătut, Shasta simte prezența cuiva care merge lângă el în noapte. În cele din urmă cei doi intră în discuție, iar Shasta îi spune despre toate câte credea el că i-au fost necazuri, printre care și ultimele întâlniri cu leii. Cel care umbla împreună cu Shasta se dovedește a fi Aslan, „Marele Leu” din celelalte cărți *Narnia*, care îi dezvăluie lui Shasta faptul că el a

fost leul, și unicul leu, pe care cei patru îl întâlniseră în călătoria lor.

„Eu am fost leul care te-a forțat să te alături lui Aravis în călătoria ta”, i-a spus Aslan lui Shasta. „Eu am fost pisica care te-a liniștit lângă morminte. Eu am fost leul care i-a alungat pe șacali, pe când tu dormeai. Eu am fost leul care le-a dat cailor putere pe ultima parte a călătoriei, ca tu să ajungi la timp la regele Lune. Și tot eu am fost leul, de care nu-ți amintești, dar care a împins barca în care te aflai, copil fiind, aproape pe moarte, ca să ajungi la mal și să fii găsit de acel bărbat, care și el nu avea somn în miez de noapte, ca să te primească”.

O lumină strălucitoare străbate atunci ceața, iar Shasta se întoarce și vede lângă el, mai înalt ca un cal, un Leu. Atunci își dădu seama că lumina venea, de fapt, din Leu. Nimeni nu văzuse ceva mai grandios și mai frumos.

Aslan se face nevăzut, Shasta găsește drumul spre Archenland, iar regele Lune îl recunoaște ca fiind propriul lui fiu, Cor, fiul demult pierdut, geamăn cu Prințul Corin, însă prim născut și astfel moștenitor la tron. Cor și Aravis ajung să se căsătorească. „Iar la moartea regelui Lune ei se dovedesc

a fi un rege și o regină bună pentru Archenland”.

Această fantezie pentru copii conține niște adevăruri eterne: dificultățile cărora le facem față în viață nu sunt lăsate la voia întâmplării. Dumnezeu permite ca fiecare dintre ele să se întâmple cu un scop specific și toate, în final, sunt spre binele nostru și nici una dintre ele nu este prea grea pentru noi ca să o depășim cu ajutorul lui Dumnezeu. „Leii” de care ne temem sunt, de fapt, salvarea noastră, deoarece fără ei nu ne-am atinge destinația; nu am fi așa cum își dorește Dumnezeu ca noi să fim.

Din punctul nostru de vedere încercările nu par a fi ceva bun, însă Dumnezeu știe ce face. El știe unde ar trebui să ne aflăm, în orice aspect al vieții noastre, și ne va ajuta să ajungem acolo dacă ne facem și noi partea noastră, care începe prin a ne încrede în El că toate necazurile pe care le întâlnim în calea noastră sunt sub controlul Său binevoitor.

De multe ori Dumnezeu ne lasă să ajungem la un punct în care puterea noastră nu este de ajuns, însă El nu ne aduce niciodată în situația în care singura noastră opțiune ar fi să renunțăm. De fiecare dată avem și opțiunea de a privi către El, să depindem de El și să ne folosim de resursele Sale ca să reușim. Atunci când alegem această opțiune El ne ajută întotdeauna, într-un fel sau altul.

ALEX PETERSON FACE PARTE
DIN ECHELA DE REDACȚIE A
REVISTEI ACTIVATED.

DE JOYCE SUTTIN

MIRACOLELE ȘI EXPLICAȚIILE LOR

Azi am văzut o frunză suspendată în aer, dansând și învârtindu-se în bătaia vântului, dar fără să cadă jos. M-am oprit și am privit-o o clipă, uimită și puțin confuză, dar când m-am uitat mai de aproape am observat un fir aproape invizibil de pânză de păianjen care lega frunza de o creangă de deasupra. Atunci situația mi s-a lămurit și am putut merge mai departe, observând că este uimitoarea lucrare a naturii că un fir atât de subțire poate susține o frunză în timp ce vântul o rotește necontrolat.

Multe din lucrurile din viața noastră au o explicație. Cineva se vindecă de o boală serioasă iar doctorii consideră că este datorită vreunui medicament sau vreunei tehnici medicale noi. Cineva supraviețuiește unei avalanșe nevătămat fiindcă a fost pregătit cu echipamentul potrivit. Căutăm

explicații să încercăm să înțelegem. Sau căutăm intervenția divină sub formă de miracole.

Ei bine, sincer, azi mi-am dat seama că eu le caut pe amândouă. Cred și apreciez toate explicațiile științifice pentru fenomenele de zi cu zi. Sunt interesată în mod deosebit de meteorologie și doresc să înțeleg ce se întâmplă cu vremea. Dar cred și în miracole.

Cred într-un Dumnezeu care aude și răspunde la rugăciuni. Nu mă voi ruga pentru zăpadă în sudul Texasului, dar dacă aud la meteo despre viscol în nord atunci mă rog pentru protecția celor dragi care sunt acolo. Dacă aud despre o avertizare de tornadă în zona mea mă rog să se ridice și să treacă de noi fără să producă prea multe stricăciuni, sau chiar să înceteze.

Cred că este un miracol al naturii că iasomia mea înflorește după

o iarnă dură și uscată. Am crezut că tufa nu a supraviețuit, dar după primele ploii călduțe de primăvară, odată cu creșterea temperaturii, am început să văd cum explodează mugurașii și sunt convinsă că face parte din miracolul creației lui Dumnezeu. Un horticultor ar putea să explice despre speciile de plante și perioadele lor de vegetație în funcție de zonă și să fie mulțumit cu explicația științifică. Eu cred că ambele sunt corecte; există o explicație, însă nu îmi știrbește uimirea. Îmi place să aud dovezile despre lumea din jurul meu, dar nu face decât să îmi susțină uimirea pentru nenumăratele semne și dovezi pe care natura ni le oferă în fiecare zi despre Dumnezeu.

JOYCE SUTTIN ESTE PROFESOARĂ
PENSIONARĂ ȘI SCRITOARE ȘI
TRĂIEȘTE ÎN SAN ANTONIO, SUA.

EU ȘI DUMNEZEU

Nu demult am reflectat la modul în care a evoluat de-a lungul vieții mele părerea mea despre miracole. Deși am crezut în Iisus din copilărie, m-am comparat mereu cu cei care au trăit vindecări și alte miracole dramatice și mă gândeam că sunt în pierdere fiindcă eu nu le am. Apoi am dat peste o definiție a cuvântului miracol care mi-a deschis ochii: „Un eveniment care este contrar legilor stabilite ale naturii și este atribuit unei cauze supranaturale”.¹ M-a făcut să mă gândesc mai mult la trecutul meu și mi-am dat seama că am trăit și eu niște situații care se potrivesc acestei definiții. Să încep cu începutul.

M-am născut cu două luni prematur, cântărind doar 1,5 kg – la care să adaug și detaliul că eram

în mijlocul unui taifun. Deoarece se tot lua curentul în spital m-au transferat la terapie intensivă, fiindcă doar acolo mergea curentul bine. Doctorii le-au spus părinților că mai mult ca sigur nu voi supraviețui peste noapte. Dar tatăl meu s-a rugat și și-a amintit de vorba „Puțin este mult cu Dumnezeu”. Deși eram foarte „mic” și am stat o lună în incubator și fiindcă mi s-a administrat prea mult oxigen am orbit, totuși am supraviețuit, trăiesc și sunt bine.

Mai mult ca sigur acest eveniment nu va ajunge niciodată în media și nu va atrage atenția ca o vindecare uimitoare. Totuși este o manifestare a iubirii, grijii și puterii unui Dumnezeu cu adevărat uimitor.

Dumnezeu cu siguranță poate înfăptui miracole remarcabile, care ne lasă fără cuvinte. Atât Biblia cât și istoria creștină este plină de astfel

de povești uimitoare. Dar eu am ajuns să observ că, atunci când recunoaștem căile aparent mărunte prin care se manifestă Dumnezeu, El sporește vizibilitatea manifestării puterii Sale încât să fie slăvit și mai mult.

Dacă te chinui să vezi mâna lui Dumnezeu în viața ta atunci fă-ți puțin timp de gândire și lasă-L să-ți reamintească că nu te-a părăsit niciodată. Îți va încuraja credința că El nu te va părăsi nici în viitor.

STEVE HEARTS ESTE ORB DE LA NAȘTERE. EL ESTE SCRITOR, MUZICIAN ȘI MEMBRU ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN AMERICA DE NORD. ACEST ARTICOL A FOST ADAPTAT DUPĂ O POSTARE DE PE JUST1THING,² UN SITE CREȘTIN DEDICAT FORMĂRII CARACTERULUI TINERILOR.

1. <http://www.thefreedictionary.com/miracles>

2. www.just1thing.com

CUM MI-AM REACTIVAT VIAȚA DE RUGĂCIUNE

DE MICHAEL OWENS

De-a lungul anilor în care m-am dedicat serviciului creștin am primit sfaturi bune cum să îmi mențin vie rugăciunea – deși, din păcate, nu le-am urmat pe toate. În tinerețe am fost impresionat și influențat în opinia mea despre rugăciune de cartea *Streams That Never Run Dry (Râuri care nu seacă niciodată)*¹ Deși nu mă simțeam foarte talentat în multe aspecte din viața mea, mi-am dat seama că, cel puțin, puteam să mă rog. Aceasta este o formă de serviciu creștin disponibilă tuturor – nu ai nevoie de nicio pregătire specială! Două citate care mi-au inspirat profund viața de rugăciune spun: „O viață de rugăciune nu este niciodată risipită” și „Rugăciunea este începutul oricărui miracol”.

Mi-am făcut obiceiul să-mi

1. Nota editorului: Această carte este disponibilă gratuit în engleză: <https://virginiabrandtberg.com/the-promises-of-god-are-streams-that-never-run-dry/index.html>

2. Alex și Stephen Kendrick, 2015

notez despre oameni sau situații care au nevoie de rugăciune. Primul lucru, în fiecare dimineață, era să mă rog din acea listă. Dar pe măsură ce lista mea se lungea mi-am dat seama că rugăciunea implica un efort mai mare decât preconizasem la început. După un timp am început să mai lenevesc și în final am abandonat lista și prioritatea numărul unu a rugăciunii. Continuam să mă rog, dar nu cu atâta conștiinciozitate și ardoare.

Apoi, într-o zi, am văzut cu soția filmul *The War Room (Camera de război)*² despre o bătrânică care a ajutat o tânără femeie să descopere puterea și frumusețea vieții active de rugăciune. Am fost amândoi mișcați de mesajul că rugăciunea trebuie făcută cu conștiinciozitate și am hotărât că putem face și noi la fel. Eu am fost convins că trebuie să revin la obiceiul listei de rugăciune, așa cum făcea și bătrânică din film.

Tot pe atunci am citit cartea lui Mark Batterson *The Circle Maker (Făuritorul de cercuri)*, povestea

lui Honi, un profet din Israel cu aproximativ 100 de ani înainte de Hristos, care a început să se roage lui Dumnezeu să pună capăt unei secete devastatoare. El a ieșit pe poarta orașului său, a desenat un cerc pe pământ, s-a așezat în el și a început să se roage ca Dumnezeu să trimită ploaie. Cu multă îndrăzneală el a declarat că nu se va mișca de acolo decât după ce Dumnezeu va trimite ploaie. Mai sunt și alte detalii în poveste, dar ideea este că a plouat iar seceta s-a terminat.

The War Room m-a motivat să revin la lista de rugăciuni și să fiu conștiincios cu rugăciunea. *The Circle Maker* m-a inspirat să pun mai mult suflet în rugăciune și să mă aștept la rezultate. După cum obișnuia să spună evanghelistă Virginia Brandt Berg: „Dumnezeu încă este la putere, iar rugăciunea schimbă lucrurile!”

MICHAEL OWENS ȘI SOȚIA LUI, MARIA, SUNT MISSIONARI LA EI ACASĂ ÎN SUDUL FLORIDEI.

Remediu pentru o zi ploioasă

DE VICTORIA OLIVETTA

De când mă știu nu mi-au plăcut zilele înourate, mai ales iarna. Îmi păreau fără sfârșit și fără speranță, friguroase atât pentru trup cât și pentru suflet.

Totuși și ele sunt parte din viață,

casă, ceea ce îmi dă un sentiment de căldură și de satisfacție.

Am învățat, de asemenea, că îmi pot lumina ziua cu ceea ce port pe mine, cum ar fi un pulover preferat, în culori luminoase, sau cu niște

asa că m-am hotărât să *învăț* să-mi placă iar acum nu mi se par atât de mohorâte. Secretul? Am mai multe secrete.

Uneori profit de acele zile să fac o prăjitură sau ceva deosebit, pe care, apoi, să o savurez cu cafeluța mea. Atunci toată casa miroase a cafea proaspăt făcută și bunătați de

acesorii mai deosebite.

Dar, mai mult decât atât, am învățat să-I mulțumesc lui Dumnezeu pentru zilele acestea. Tot nu mă dau în vânt după ele, însă pot să-I mulțumesc pentru că sunt sănătoasă, nu mă plouă în casă, am un pat călduros, mâncare pe masă și familie și prieteni cu care

să mă bucur de toate acestea.

Nu demult mă aflam afară într-o zi ca aceasta. Deși fusese înourat nu mă așteptasem să plouă. Pe la amiază, la ceva distanță de casă, m-a prins o ploaie torențială. Am reușit să mă adăpostesc oarecum și am așteptat cam o oră în locul acela ca ploaia să se oprească, dar până la urmă m-am hotărât să merg spre casă oricum. Când am ajuns acasă, în hainele și în părul meu era, parcă, mai multă apă decât rămăsese în nori, însă cu un duș fierbinte și un prânz bun le-am uitat pe toate. M-am simțit minunat.

Cu alte ocazii, când am mai fost prinsă în frig și ploaie, m-am rugam pentru toți oamenii care sunt victimele dezastrelor. Nu mă refer la dezastre cum ar fi să arzi friptura pentru cină sau să-ți iasă culoarea greșită la păr la coafor, ci la *adevăratele* dezastre. Cum ar fi să rămâi fără casă în urma unei tornade, fără duș fierbinte, fără haine uscate sau o mâncare caldă care să compenseze situația. Sau, tot atât de rău, acei oameni care au tot ce cred că i-ar face fericiți și totuși care se simt goi în suflet, singuri și vulnerabili.

Atunci când ești deprimat din cauza vremii sau a altor circumstanțe, dacă te rogi pentru cineva care suferă, este singur sau neputincios să schimbe situația nefericită în care se află, prin aceasta îi trimiți ajutor divin, dar te ajuți și pe tine pentru că îți inspiři sufletul.

A photograph of a person with a large red backpack climbing onto a train carriage. The person is wearing a light blue shirt, jeans, and a hat. The train is purple and silver, and the scene is set on a train platform with a white roof structure. The background is bright, suggesting a sunny day.

DE CHRIS MIZRANY

IISUS ȘI RUCSACUL MEU

De-a lungul anilor mi-am chinat mult rucsacul. L-am dus cu mine în soarele arzător, prin ploaia torențială, prin cartier și în călătoriile peste oceane. L-am dus cu mine în proiecte umanitare și în vacanțe. De fapt, a fost cu mine cam peste tot.

Cu toate acestea m-a luat prin surprindere când a început să aibă probleme cu fermoarul – fie se bloca mecanismul, fie nu stătea închis – iar eu eram frustrat că nu îmi puteam folosi bine rucsacul. Dar am continuat să îl folosesc, chinându-mă să îl port pe jumătate închis, sau chiar să îl țin cu mâna să nu îmi cadă lucrurile din el. Rucsacul era încă în stare bună, de aceea nu vedeam de ce problema fermoarului m-ar împiedica să îl mai folosesc.

Însă într-o zi, după ce mi-am

cules toate lucrurile de pe jos, am răbufnit de supărare. „De ce nu duci rucsacul la reparat?” mi-a sugerat soția. Mi-am dat seama imediat că avea dreptate și m-am pornit spre atelierul de reparații.

În scurt timp rucsacul meu a fost reparat, mai bun ca niciodată! Continui să îl folosesc și totul merge perfect. Acum mă simt ca un prost că am așteptat atât de mult pentru o reparație atât de simplă.

M-am gândit atunci și la viața mea, care este plină de situații – bune, rele, ușoare, groaznice – care își pun amprenta asupra mea. În cele din urmă puterea mea cedează. Alternarea dintre momentele oribile și cele fericite mă consumă. Atunci mă destram și eu și nu mai funcționez cum trebuie.

Dar de multe ori refuz să recunosc că am nevoie de ajutor și încerc să dau la o parte problema care îmi înăbușă sufletul. Mă chinui cu jumătate de măsură – jumătate

de productivitate, jumătate de bucurie, jumătate de împlinire – în vreme ce sufletul meu ar putea fi reînnoit. Iisus îmi oferă o reparație completă când spune: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihna. Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce mult rod; căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic”.¹

Acum îmi amintesc că oriunde merg și în orice situație m-aș afla, Iisus este cu mine. Puterea Lui poartă orice povară, iar mila Sa se înnoiește continuu.² Dacă Îl păstrez în centrul existenței mele, atunci indiferent cu ce aruncă viața în mine, El mă va ține să nu mă destram.

CHRIS MIZRANY ESTE MISIONAR, FOTOGRAF ȘI DESIGNER WEB CU HELPING HAND ÎN CAPE TOWN, AFRICA DE SUD.

1. Matei 11:28; Ioan 15:5

2. Vezi Plângeri 3:22-23; Filipeni 4:13.

SUFLETUL MEU ÎNSETEAZĂ

„Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule! Sufletul meu însetează după Dumnezeu, după Dumnezeul cel Viu; când mă voi duce și mă voi arăta înaintea lui Dumnezeu?”¹

Îmi place această rugăciune fiindcă prezintă nevoia de Dumnezeu ca pe o nevoie primară, asemenea cerbului care caută apă. Setea este o reacție involuntară și o nevoie care necesită satisfacere.

Mi-a luat ceva timp până am înțeles că nevoia unei relații cu Dumnezeu venea din străfundul sufletului meu. Nu trebuia să o crez, ci să o recunosc. Ani la rând m-am stresat pentru relația mea cu Dumnezeu, încercând să definesc ce reprezintă „apropierea” de El.

Căutam, de fapt, o formulă, fiindcă nu înțelegeam, de fapt, esența relației. Oare 15 minute de rugăciune plus 30 de minute de studiu biblic însemna o relație apropiată? Dar un bonus de 20 de minute de părtășie spirituală cu un

grup? Oare este suficient dacă doar aud vocea suavă a lui Dumnezeu în inima mea? Dar cum știu dacă acea voce pe care o aud este a Lui? Cum pot fi sigură că eu și El suntem într-adevăr „într-o relație”?

Cuvântul eвреiesc „yada” înseamnă „să știi”. Însă cuvântul nu se referă la cunoașterea mintală, la memorarea de fapte, formule și definiții. Vorbește despre intimitate, descoperire și înțelegere. Acest cuvânt apare des în Scripturi; spre exemplu: „Recunoaște-L (yada) în toate căile tale și El îți va netezi cărările”.²

Cred că vrea să spună că, cu cât Îl cunoaștem mai profund pe Dumnezeu, cu atât mai mult Îi recunoaștem calea, adevărul și miracolul. Cu atât mai mult Îl recunoaștem în minunatul răsărit de soare, în râsete și conversație plăcută, în delicioasa mâncare, într-o îmbrățișare, în muzică frumoasă, într-o delicioasă ceașcă de cafea, într-o dezbateră intensă dar respectuoasă, într-o oră de sport intens, într-o scuză smerită, în rezolvarea unei probleme, în veștile bune și chiar în cele mai puțin bune, în începuturile și în sfârșiturile vieții.

Inima mea, cât și a ta, au libertatea de a-L urma pe Dumnezeu. Cuvântul Său ne spune: „Mă veți căuta și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima”.³ Cuvântul Său este adevărat și viu, de încredere și infailibil. El dorește ca noi să Îl căutăm, să Îl „yada”, încât să ne poată călăuzi pașii către viața cea mai împlinită cu putință.

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

Tu Îl cunoști pe Iisus? Îl poți întâlni chiar azi dacă Îl inviți în viața ta:

Dragă Iisus, cred că Tu ești Fiul lui Dumnezeu și ai murit pentru mine. Te rog să mă ierți pentru greșelile mele și să vii în inima mea ca eu să pot trăi pentru veșnicie cu Tine. Umple-mă cu Duhul Sfânt. Ajută-mă să Te cunosc mai bine prin citirea Cuvântului Tău. Amin.

1. Psalmul 42:1-2
2. Proverbe 3:6
3. Ieremia 29:13

ȚESĂTURĂ

DE LA ISUS CU DRAGOSTE

Fiecare eveniment din viața cuiva, fiecare gând, fiecare decizie, fiecare strop de dragoste și fiecare interacțiune cu o altă persoană sunt precum firele dintr-o țesătură. Zi după zi, fire închise la culoare și fire deschise la culoare, sunt țesute împreună și par, de multe ori, fără nici o logică, dar în final formează o imagine. Privesc acum la țesătura vieții tale și o văd frumoasă!

Toate lucrurile bune – fericirea și împlinirea, dragostea pe care ai dat-o și pe care ai primit-o,

viețile care au fost mai bune datorită ție – sunt firele deschise la culoare.

Firele închise la culoare sunt dificultățile și dezamăgirile, încercările și lacrimile. Și acestea sunt necesare deoarece ele fac ca firele deschise la culoare să pară și mai luminoase și ajută la a da țesăturii tale strălucirea sa bogată și caldă. Există un plan și un scop – planul Meu – de a crea ceva minunat cu viața ta: o țesătură în culori profunde, cu detalii minuțioase și frumoase.